

Z provedeného výzkumu vyplývá, že s přijetím zákona o sociálních službách vzrostl význam vzdělání a vzdělávání ve všech organizacích poskytujících sociální služby. Vymezení kvalifikačních požadavků zejména pro pracovníky v přímé péči a jasné definované minimální vzdělání pro sociální pracovníky znamenalo pro mnohé sociální organizace velkou změnu v dosavadní praxi.

Současně s tím se objevily před poskytovateli sociálních služeb nové výzvy. V organizacích se mění kvalifikace zaměstnanců, rozšiřují se jejich znalosti a dovednosti, dochází k výměně zkušeností. S ustanovením standardů v sociálních službách, zejména personálních standardů, se objevuje potřeba zavádět odbornou personální práci. Bude nutné věnovat větší pozornost kvalitě stáží studentů. Vzdělávání bude třeba přizpůsobit potřebám praxe, aby studenti nevolili snadnou cestu k získání titulu, ale požadovali znalosti a dovednosti, které bezproblémově využijí v praxi. Pro nově formující se profesní skupinu pracovníků v sociálních službách by bylo vhodné vytvořit kompetence, které budou obsahovat znalosti a dovednosti, kterými by měli disponovat. Tyto kompetence by byly využitelné rovněž při zajišťování stáží studentů středních odborných škol ze sociální oblasti.

Všem organizacím, které poskytují sociální služby se nabízí prostor pro skutečnou práci s jedním z nejdůležitějších zdrojů, bez kterého organizace nemůže fungovat, a to jsou lidé. Čas ukáže, která organizace a jakými způsoby obstála ve výzvách, které zákon před ní postavil v oblasti vzdělávání a vzdělání pracovníků v sociálních službách.